

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Piątek 15.00 – 17.00
w kościele oraz
od poniedziałku do piątku
od 7.30 do 16.30 w kaplicy

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Piątek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAŁEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 16.45

- **DO NIEPOKALANEGO
SERCIA NMP**
p-sza sobota g. 6.30

- **KU CZCI Św. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz. 17.00

- **KU CZCI Św. o. PIO**
23 dzień m-ca. godz. 17.00

**MSZA ŚW. Z MODLITWA
O UZDROWIENIE-ostatni**
piątek m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
po każdej Mszy św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

Z ŻYCIA PARAFII

Inauguracja 800-lecia Chrztu Lubawy

Peregrynacja Symboli SDM

Jasełka 04.01.2016

Bierzmowanie 2016

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA

LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM

- środa godz. 18.00

4. GRUPA

MŁODZIEŻOWA

„PRZYJACIELE JEZUSA”

- piątek godz. 18.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo i

Fijewo - pierwszy

wtorek m-ca po

Mszy św. o g. 17.00,

Mortęgi -ostatni

czwartek m-ca po

Mszy św. o g. 18.00

6. RODZINY

NAZARETAŃSKIE

- poniedziałek po

Mszy św. o g. 17.00

7. WSPÓLNOTA

MODLITWY OJCA PIO

- 23 dnia miesiąca po

Mszy św. o g. 17.00

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ:

1. CHRZTY

1. Nikodem Tadeusz Tykarski 04. 12. 2016

odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz. 17.00.
Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia
rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami
chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach
sakramentalnych.

2. **BIERZMOWANIE** odbywa się raz w roku. We wrześniu

młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na
katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego
sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w
miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a
bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje
owoce Ducha Świętego,
Bierzmowanie odbyło się
dnia 26 kwietnia 2016r. o g. 18.00

3. **ŚLUBY** – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

1. Jan Kazimierz Szafucki i Bożena Kowalska
10.12.2016

4. POGRZEBY

1. Jarosław Kamrowski 15. 11. 2016; + 13. 11. 2016
2. Kamila Chołasińska 29. 11. 2016; + 17. 11. 2016
3. Henryk Dąbrowski 09. 12. 2016; + 05. 12. 2016
4. Józef Jabłoński 10. 12. 2016; + 07. 12. 2016
5. Alfons Józefowicz 14. 12. 2016; + 11. 12. 2016

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA ŚŚ. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszewskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS NR 108 GRUDZIEŃ / STYCZEŃ 2017

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Bóg się rodzi, moc truchleje

Kochani Siostry i Bracia

Jesteśmy już po spowiedzi św. w dekanacie lubawskim i naszych lubawskich parafiach. Nie podobna bowiem, aby świętować „dotykać” nowo narodzone Dziecię – Mesjasza bez czystego, przygotowanego serca. Takie nasze serce ma właśnie stać się żłóbkiem dla nieustannie przychodzącego do nas Pana w Jego Słowie i Sakramentach Świętych. W imieniu księży wikariuszy i własnym prośbę przyjmując sercem dyktowane życzenia. Niech Chrystus Pan-Bóg żywy i prawdziwy każdego dnia znajduje w naszych duszach godne mieszkanie dla siebie. Niech Pan nam wszystkim błogosławi i rozpromienia nad nami swoje oblicze

Ks. Marcin Staniszewski , proboszcz

Kochanym Babciom i Dziadkom w Dniu Ich Święta w dniach 21 i 22 stycznia składamy najlepsze życzenia pokoju i radości Bożej oraz wiele miłości ze strony najbliższych.

Otwarcie procesu beatyfikacji Sługi Bożej Magdaleny Mortęskiej.

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

W roku 2017 Ojciec Święty Franciszek poleca naszej pamięci modlitwnej nie dwie, jak do tej pory, ale tylko jedną intencję na dany miesiąc. Raz będzie to intencja ewangelizacyjna, a raz ogólna.

Ewangelizacyjna: Aby wszyscy chrześcijanie, dochowując wierności nauczaniu Pana, angażowali się przez modlitwę i miłość braterską na rzecz przywrócenia pełnej jedności kościelnej i współpracowali, mierząc się z aktualnymi wyzwaniem, stojącymi przed ludzkością.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

LITURGIA SŁOWA

24 XII- sobota, Wigilia Narodzenia

Pańskiego 2Sm7,1-5.8b-12.14a.16;Ps89;Łk1,67-79

25 XII- Niedziela, Narodzenie Pańskie, uroczystość

pasterka: Iz9,1-3.5-6;Ps96;Tt2,11-14,Łk2,1-14; Msza św. o świcie Iz62,11-12;Ps97;Tt3,4-7;Łk2,15-20;

Msza św. w dzień Iz52,7-10,Ps98,Hbr1,1-6;J1,1-18

26XII-poniedziałek, św. Szczepana-pierwszego męczennika, święto,

Dz6,8-10;7,54-60;Ps31;Mt10,17-22

30 XII- piątek, Święto Świętej Rodziny:

Jezusa, Maryi i Józefa

Syr 3,2-6;12-14;Ps128;Kol3,12-21;Mt2,13-15;19-23

01 I- Niedziela, Świętej Bożej

Rodzicielki, Maryi, uroczystość. Nowy

Rok 2017. Dzień Pokoju

Lb6,22-27;Ps67,2-3,5-8;Ga4,4-7;Łk2,16-21

03 I- wtorek, Najświętszego Imienia

Jezus 1J2,29-3.6;Ps98;1J29-34

06 I- piątek, Objawienie Pańskie, uroczystość

Iz60,1-6;Ps72;Ef3,2-3a.5-6;Mt2,1-12

08 I- Niedziela Chrztu Pańskiego, święto,

kończy się okres Narodzenia Pańskiego, Iz42,1-4,6-7;Ps29;Dz10.34-38;Mt3,13-17

15 I- II Niedziela Zwykła, Tydzień

Modlitw o Jedność Chrześcijan

Iz49,3.5-6;Ps40;1Kor1,1-3;J1,29-34

21 I- sobota Dzień Babci

22 I- III Niedziela Zwykła, Dzień Dziadka

Iz8.23b,9-3; Ps27;

1Kor110,13.17;Mt4,13-23

29 I- IV Niedziela Zwykła

So2,3;3,12-13;Ps146;1Kor1,26-31;Mt5,1-12a

02 II – czwartek, Ofiarowanie Pańskie, święto, Światowy Dzień Życia

Konsekrowanego. Zakończenie Okresu

Bożego Narodzenia w Polsce

Ml3,1-4lubHbr2,14-18;Ps24;Łk2,22-40;

SŁOWO NA NIEDZIELE

/komentarz księży i bracia pauliści/
25XII-J 1,1-18 Niedziela, Narodzenie Pańskie, uroczystość. Nie lubimy ludzi smutnych wokół nas. Zwłaszcza od chrześcijan wymagamy, aby byli radośni. Ale nie wolno nam mylić powierzchownego zadowolenia z prawdziwą radością. Radość zwiastowana pasterzom nie jest celem sama w sobie. Radość ta rodzi się

z doświadczenia miłości, z pewności, że Bóg pochyła się nad cierpieniem swego ludu, że przychodzi z pomocą tym, którzy w Nim pokładają nadzieję. Radość ta jest owocem Ducha Świętego, jest faktycznym znakiem, że już tu, na ziemi zaczynamy żyć życiem wiecznym. Przeciwnieństwo radości- smutek jest owocem egoizmu. Jezus, narodzony w stajni wyrwa nas z naszego egoizmu i uczy kochać.

01 0I- Łk2,16-21 Niedziela, Świętej Bożej Rodzicielki, uroczystość. Łatwo może nam umknąć istotna różnica w postawach tych, którzy słuchają pasterzy. Wszyscy „dziwili się”, a Maryja „zachowywała i rozważała”. Łukasz podkreśla, iż spotkanie z Nowonarodzonym stało się źródłem radości i uwielbienia Boga, ale to Maryja jest nam niezmiennie ukazywana jako wzór wiary i zaufania Bogu. Dzięki zachowywaniu i rozważaniu tego, co Bóg czyni w historii naszego życia, nasza wiara staje się na wzór Matki Zbawiciela. Nie jest ona krótkotrwałym zachwytem, radośnie przeżywanym momentem, ale nieustanną więzią z Bogiem, która daje Maryi siłę do trwania pod krzyżem, oraz wytrwałość w oczekiwaniu razem z apostołami na dar Ducha Świętego.

08 0I- Mt3,13-17 Niedziela Chrztu Pańskiego,święto Jezus przyjął chrzest pomimo, że go nie potrzebował. I w ten sposób, choć nie zgrzeszył, wziął na siebie konsekwencje grzechu. „Stał się grzechem”, jak mówi Paweł Apostoł, aby nas ocalić. Jezus zwrócił uwagę na to, że musi wypełnić, co sprawiedliwe-wszystko, czego oczekiwał od Niego Ojciec. Są to pierwsze wypowiedziane przez Niego słowa, jakie podaje Ewangelia wg. św. Mateusza, i brzmią jak program. Posłuszeństwo Ojcu otwiera Niebo i przyczynia się do objawienia chwały Bożej. Nie rozumiał tego Jan. Na szczęście był pokorny i na słowa Mistrza ustąpił, i posłusznie Go ochrzcił. My też nie musimy wszystkiego rozumieć. Potrzebujemy tylko dwóch rzeczy. Po pierwsze, ze wszystkich sił szukać woli Bożej i być otwartym na to, czego oczekuje od nas Ojciec Niebieski. Po drugie, nawet jeśli nie rozumiemy Bożych zamiarów, to musimy ustąpić z naszymi ambicjami przed Panem życia i czasu, Panem historii i wszechświata. Wtedy objawi się chwała Pana, a wszyscy ludzie usłyszą głos Ojca i głos Ducha Świętego.
15 0I- II Niedziela Zwykła J1,29-34 Kim jestem? Po co istnieję? Dokąd zmierzam? Czujemy w sobie potrzebę odkrycia sensu

życia i sensu wszystkiego, co przeżywamy. W przeciwnym razie dręczy nas niepewność i lęk. I choć nikt nas nie wyręczy w trudzie poszukiwania odpowiedzi na nurtujące nas pytania, możemy spojrzeć na przykłady ludzi, którzy znaleźli własne odpowiedzi. Jednym z nich jest Jan Chrzciciel. Nie miał on łatwego życia. Mieszkał na pustyni, odziany był byle jak, żywił się szarańczą i miodem dzikich pszczoł. Pan Bóg zlecił mu misję proroka, a prorocy nie byli mile widziani wśród swoich. Mówili bolesną prawdę, której słuchać nikt nie chciał. Mimo to Jan Chrzciciel był człowiekiem spełnionym. Poznał cel, dla którego zaistniał i rozumiał, jaką misję miał do spełnienia na ziemi. To on ogłosił narodowi nadejście Mesjasza i wskazał, kto nim jest. Choć nie był Zbawicielem, w pełni zaakceptował swoje miejsce w Bożym planie. Jezus Chrystus tak, jak nadał sens życiu Jana Chrzciciela, tak i w nasze życie może wprowadzić ład, kiedy je na Niego ukierunkujemy i u Niego poszukamy odpowiedzi na dręczące nas pytania.
22 0I-III Niedziela Zwykła Mt4,12-23 Jezus nie ogranicza swojego nauczania do ortodoksyjnych Żydów. Wychodzi do wszystkich, którzy się zgubili. W ten sposób daje przykład, jak powinni dziś postępować osoby powołane do głoszenia Ewangelii, kapłani, zakonnicy i siostry zakonne, osoby, które poświęcają swoje życie Bogu. Ale ta misja nie ogranicza się do osób szczególnie wybranych. Przecież przez chrzest wszyscy chrześcijanie otrzymują misję głoszenia Ewangelii tam, gdzie się znajdują. Tak wiele mówi się dziś, że mieszkańcy dużych miast krajów Europy Zachodniej, tracąc swoją tożsamość. Ulegają laicyzacji. Stają się współczesną Galileą pogan. Dlatego każdy z nas,

niezależnie gdzie przyjdzie mu pracować i mieszkać, ma świadczyć o Chrystusie. Emigracja, mieszanie się kultur niesie ze sobą wiele zagrożeń. Ale w tym wszystkim my chrześcijanie, przez przykład swojego dobrego życia i otwartego przyznawania się do wiary w Boga, mamy się stać światłem, symbolem zbawczej obecności Boga w świecie.
29 0I- IV Niedziela Zwykła Mt5, 1-12a Szczęśliwi, którzy są ubodzy duchem, cierpiący udrękę, łagodni, spragnieni sprawiedliwości, miłosierni, czystego serca. Jeśli myślisz, że słowa Jezusa stoją w sprzeczności z tym, co proponuje nam współczesny świat, to niestety, masz rację. Telewizja i show-biznes nie lubią takich ludzi. Dla nich ważny jest pieniądz, przyjemność, prowokacja, skandal, wyścig szczurów. Dlatego Jezus wyprowadza cię dziś na górę, abyś spojrzął i rozumiał, że to, co ci świat tak reklamuje i do czego tak nachalnie zachęca, nie może dać ci prawdziwego szczęścia. Zatem jeśli czujesz w głębi serca, że cenniejsze jest skromne życie, ale przeżywane w miłości, zgodzie i sprawiedliwości, jeśli ważniejsze jest dla ciebie czyste sumienie, niż chwilowa przyjemność, jeśli cenisz ludzi za to, kim są, a nie za to, co posiadają, to naprawdę jesteś blisko prawdziwego szczęścia. Czasem przychodzą myśli, że jesteśmy osamotnieni w swych poglądach. Może zdarzyło się to także tobie. Zostałeś wyśmiany, wytknięty palcami, czułeś się prześladowany za swoją uczciwość. Choć to bardzo trudne, pamiętaj o obietnicy Jezusa: „Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie”.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

CYKL „POZNANIA- RODZENIA” I PERSPEKTYWA ŚMIERCI. Dzisiejsze nasze rozważanie jest ostatnie w tym cyklu w którym staraliśmy się iść za wezwaniem Chrystusa utrwalonym u Mateusza (Mt19,3-9) i Marka (Mk10,1-12): „Czy nie czytaliście, że Stwórca od początku stworzył ich jako mężczyznę

i kobietę? I rzekł: dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem”(Mt19,4-5). Owo zjednoczenie małżeńskie, o którym mowa w rozdziale 4, wersie 1 Księgi Rodzaju, zostało określone jako „poznanie”: „Mężczyzna zbliżył się do swej żony Ewy. A ona poczęła i urodziła(...) i rzekła: Otrzymałam mężczyznę od Pana”. Staraliśmy się już w poprzednich rozważaniach naświetlić, jaka treść zawiera się w owym biblijnym „poznaniu”. Poznając w ten sposób, człowiek- mężczyzna i niewiasta- nie tylko nadaje nazwę „człowiek”, na podobieństwo owych nazw, jakie nadał innym istotom żyjącym, które przez to wziął w swoje posiadanie, ale poznając w tym znaczeniu , o jakim mówi Księga Rodzaju 4,1 „człowiek- mężczyzna i niewiasta- urzeczywistnia to, co nazwa „człowiek” wyraża- urzeczywistnia człowieczeństwo w nowym człowieku. Poniekąd więc urzeczywistnia siebie, to znaczy człowieka- osobę. I w ten sposób zamyka się ów biblijny cykl „poznania- rodzenia”. Cykl poznania ukonstytuowany przez zjednoczenie osób w miłości , która pozwala im się łączyć ze sobą tak ściśle, że stają się jednym ciałem. Księga Rodzaju uświadamia nam pełną prawdę tego cyklu. Człowiek- mężczyzna i kobieta- przez biblijne „poznanie” poczyną i rodzi nowego, podobnego sobie, któremu może nadać nazwę „człowiek”(urodziłam człowieka!), przez to samo bierze w posiadanie samo człowieczeństwo, bierze je w posiadanie na nowo, inaczej jednak, niż wziął w posiadanie wszystkie istoty żyjące, nadając im nazwy. Wówczas bowiem on- człowiek- stał się ich panem, zaczął wypełniać treść podstawowego mandatu Stwórcy: „abyście ziemię (...) czynili sobie poddaną”(Rdz1,28).Natomiast pierwsza część tego samego mandatu: „bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię” Kryje w sobie inną treść, na inną też wskazuje prawidłowość. Mężczyzna i kobieta w tym „poznaniu”, dającym początek nowej, podobnej do siebie istocie, o której mogą wspólnie powiedzieć „kość z moich kości i ciało z mego ciała”, zostają niejako wspólnie porwani, wspólnie wzięci w posiadanie przez człowieczeństwo, jakie w tym

zjednoczeniu , w tym „poznaniu” wzajemnym chcą sami na nowo wyrazić, na nowo wziąć w posiadanie, wyprowadzając je z siebie, ze swego człowieczeństwa, z przedziwnej męskiej- kobiecej dojrzałości swoich ciał, a wreszcie przez cały ciąg ludzkich poczęć i narodzin od początku- z samej tajemnicy stworzenia. W tym sensie można owo biblijne poznanie tłumaczyć również jako „posiadanie”. Czy można w nim widzieć także jakiś biblijny odpowiednik „erosu” ? Zdaje się, iż te dwa kręgi myślowe, te dwa języki – biblijny i platoński- tylko z wielką ostrożnością można wzajemnie tłumaczyć jeden na drugi. Wydaje się natomiast, że w objawieniu pierwotnym nie jest obecna myśl o posiadaniu kobiety przez mężczyznę- czy vice versa- o posiadaniu na sposób przedmiotu. Wiadomo jednak, iż na gruncie grzeszności człowieka po grzechu pierworodnym, mężczyzna i kobieta z trudem będą musieli odbudować wzajemny sens bezinteresownego daru. Stanie się to tematem późniejszej naszej analizy.

MÓWIĄ WIELCY

Cóż to za cnota nie pić wina, a upijać się gniewem i nienawiścią?/ św. Hieronim331-420/.

UŚMIECHNI SIĘ

NARODZINY. Pięćioletnia dziewczynka pyta pewnego razu księdza proboszcza: -Proszę księdza! Jak ksiądz się urodził? – Przyniósł mnie bocian! Wkrótce ta sama dziewczynka zaczyna siostrę zakonną i pyta: - Siostro! Jak siostra się urodziła? – Urodziłam się w pączku róży! Niebawem dziewczynka spotyka kościelnego: - Proszę pana, a jak pan się urodził? – Znaleźli mnie w kapuście! Dziewczynka zadziwiona konkluduje: - Och! To niewiarygodne! W tej parafii nikt nie urodził się normalnie!

